नायं राजा महाप्रज्ञो वेत्त्यस्मिन्दातुमुत्तरम् ।
तेन तूष्णीं व्रजत्येव दृष्टो ऽतिचतुरैः पदैः ॥ ६२ ॥
न च वञ्चयितुं शक्यः सत्त्वराशिरयं परः ।
क्रीडन्भिक्षुः स चास्माभिरियतैव न शाम्यति ॥ ६३ ॥
5 तदद्य वञ्चयित्वा तं दुरात्मानमुपायतः ।
तत्सिद्धिं भाविकल्याणो राजन्यस्मिन्निवेशये ॥ ६४ ॥
इत्यालोच्य स वेतालो नृपं तमवदत्तदा ।
राजन्कृष्णनिशाघोरे श्मशाने ऽस्मिन्गतागतैः ॥ ६५ ॥
एतैः क्लिष्टः सुखीव त्वं न विकल्पश्च को ऽपि ते ।
10 तदाश्चर्येण धैर्येण तुष्टो ऽहममुना तव ॥ ६६ ॥
शवमेतं नयेदानीं निर्गच्छाम्यमुतो ह्यहम् ।
इदं च शृणु यद्वच्मि हितं तव कुरुष्व च ॥ ६७ ॥
आनीतमेतद्भवता यस्यार्थे नृकलेवरम् ।
कुभिक्षुः सो ऽद्य मामस्मिन्समाहूयार्चयिष्यति ॥ ६८ ॥
15 उपकारीचिकीर्षुश्च त्वामेव स शठस्ततः ।
भूमौ प्रणाममष्टाभिरङ्गैः कुर्विति वक्ष्यति ॥ ६९ ॥
त्वं प्राग्दर्शय तावन्मे करिष्ये ऽहं तथैव तत् ।
इति सो ऽपि महाराज वक्तव्यः श्रमणस्त्वया ॥ ७० ॥
ततो निपत्य भूमौ स प्रणामं यावदेव ते ।
20 दर्शयिष्यति तावत्त्वं छिन्ध्यास्तस्यासिना शिरः ॥ ७१ ॥
ततो विद्याधरैश्वर्यसिद्धिर्या तस्य वाञ्छिता ।
तां त्वं प्राप्स्यसि भुङ्क्ष्वेमां भुवं तदुपकारतः ॥ ७२ ॥
अन्यथा तु स भिक्षुस्त्वामुपकारं विधास्यति ।
एतदर्थं कृतो विघ्नस्तवात्रेयच्चिरं मया ॥ ७३ ॥
25 तत्सिद्धिरस्तु ते गच्छेत्युक्त्वा तस्यांसपृष्ठगात् ।
निर्गत्य स ययौ तस्माद्वेतालः प्रेतकायतः ॥ ७४ ॥
अथ स नरपतिस्तं प्रीतवेतालवाक्या-
च्छ्मशानमहितमेव क्षान्तिशीलं विचित्य ।
वटविटपितलं तत्तस्य पार्श्वे प्रतस्थे
30 मृतपुरुषशरीरं तद्गृहीत्वा प्रहृष्टः ॥ ७५ ॥